

beregninger, og disse Undersøgelser vare ikke ganske ubetydelige, men toge temmelig lang Tid, allerhelst da det ikke kunde nægtes, at de Dplysninger, som derved erhvervedes, ikke altid i og for sig vare opklarende. Disse Arbejder tilendbragtes ganske fort, førend Finantsloven for dette Aar skulde trykkes, og da ønskede jeg, at der istedetfor det da i Finantslovudkastet optagne Beløb af 15,000 Rbd. maatte blive optaget det Beløb, jeg ansaae for rigtigere, nemlig 21,000 Rbd; men da hine Undersøgelser ikke nærmere havde været konstaterede, ikke vare blevne underkastede den Revision, som fra Finantsministeriets Side ansaaes nødvendig, gif jeg ogsaa villig ind paa den Anskuelse, som Finantsministeren gjorde gjældende, nemlig at det vilde være rettest at blive staaende ved de 15,000 Rbd., og, naar man var kommen Resultatet noget nærmere og havde tilveiebragt Dplysninger, der maatte ansees mere at fyldestgjøre Fordringerne, da at henvende sig til Udvalget med Anmodning om, at Beløbet maatte blive forhøjet til den Sum, som man fandt passende. Det er denne Fremgangsmaade, jeg har valgt, og jeg kan derfor ikke erkjende, at der fra min Side har fundet en saadan Forsømmelse Sted, som i Betænkningen er lagt Ministeriet til Last. Naagtet jeg villig erkjender, at selve de Dplysninger ikke ere fyldestgjørende, som jeg har tilveiebragt fra den forbigangne Tid, hvilke imidlertid ingenlunde allesammen vare forhaanden, saaledes som man har meent, paa den Tid, Sattesammendragningssloven blev affattet, da det har kostet ikke lidet Arbejde senere at udtrage dem af Krigsstatsberegningerne, saa troer jeg dog, at de nærmest sig Virkeligheden, allerhelst da de nogenlunde stemme overeens med, hvad Cancelliet i sin Tid har anseet for en passende Erstatning. Jeg har imidlertid senere derom forlangt Beretninger, og disse fordre igjen nærmere Undersøgelse, saa at jeg endogsaa i dette Dieblif ikke vil være istand til at give en bestemt Erklæring om, hvilket Beløb jeg maa ansee for fuldkommen nøiagtigt tilsvarende. Jeg tør imidlertid haabe, at Rigsdagen med den samme Humanitet, som i saamange andre Retninger er bleven viist, ogsaa vil gaae ind

paa en saadan Forhøielse af dette Beløb, som det ved saadanne Dplysninger, som maatte findes fyldestgjørende, kan bevises at denne Indtægt virkelig har udgjort for Dommerstanden. Jeg troer ikke, at man maa søge at formindste Dommerstandens Indtægter; denne Stand er i det Hele taget, og allerhelst efter den Stilling, den nu indtager, ikke for høit affagt. Det kan vel ikke nægtes, at enkelte Embedsmænd have en usædvanlig heldig pecuniær Stilling, men det kan paa den anden Side heller ikke fragaaes, at mangfoldige Embedsmænd af denne Stand i Forhold til deres Embedsforretningers Bigtighed leve i meget trangt pecuniært Aaar, og jeg tør dog sige, at man ikke let skal kunne bebrejde denne Stand nogen Fremgangsmaade, som skulde vidne om, at den skaffede sig Indtægter paa anden end en høit hæderlig og værdig Maade, ved at søge at udføre de den paahvilende Embedsforretninger til Tilfredshed. Men naar man saaledes paa eengang vil affklære den omtrent en Fjerdedeel af, hvad der hidtil har været den tillagt i Dommerkorn, troer jeg, at der derved vil fremstaae et Savn, som af ikke saa Embedsmænd vil blive følt meget haardt. Jeg troer overhovedet, at det er uhensigtsmæssigt at udsætte sig for, at Embedsmænd af Trang skulde blive nødsagede til at fravige den hæderlige Fremgangsmaade, som hidtil erkjendes at have fundet Sted. Jeg forbeholder mig derfor til en senere Tid, nemlig naar der er tilveiebragt de Dplysninger, som i denne Henseende maae ansees nødvendige, og som jeg ikke har været i Stand til endnu at tilveiebringe, og til hvis Tilveiebringelse der sandsynligvis endnu vil medgaae en ikke ringe Tid, da det, mine Herrer, er et vidtløftigt Arbejde at faae denne Sag nøiagtigt opklaret i sine Detail — jeg forbeholder mig, siger jeg, til den Tid, hvad enten det nu er under denne eller næste Samling, at fremkomme med et Forslag til Summens Forhøielse til det Beløb, som kan ansees for fuldkommen Equivalent for den Indtægt, der hidtil har været tilstaaet i Dommerkorn.

Dette er med Hensyn til hvad det ærede Udvalg har yttret under Nr. 16 i Betænkningen. Naar der derhos under Nr. 17 er udtaalt, at denne Lønningsmaade skulde bortfalde